

זמני כניסת וציאת השבת

כניסת השבת: 18:56
שקיעה: 19:18
צאת השבת: 19:55
רבנו תם: 20:32

הגיליון י"ד
בעיה"ק נתיבות

המלך נחמיה ונחמיה בן חנניאל: מנהיגות נחמיה - אבותינו ונחמיה בן חנניאל: מנהיגות נחמיה - אבותינו ונחמיה בן חנניאל: מנהיגות נחמיה - אבותינו

אור השבת

העלון מופץ ברכבות עותקים בארץ ובעולם
מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

הגיליון מוקדש לרפוא"ש רחל בת קלודין תחי'

ישנה דרך לשמוע את קנ' אור השבת בכל הטלפונים:
פרטים חשובים לקהל רבבות מאזיני הקו בעמ' 4

דיון הלכתי בשולחן-השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהועלו
על שולחן של גדולי ישראל שליט"א

מעשיות בפרשה

"אשה כי תזריע וילדה זכר"

מביא רש"י את דברי רבי שמלאי שאמר: כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית כך תורתנו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף.

ועוד מובא במדרש (ויקרא רבה פרשה יד): אם זכה אדם - אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית ואם לאו אומרים לו יתוש קדמך! כל זאת כדי שלא יבוא האדם חלילה לידי גאוה!

משל נפלא בגנות הגאווה אמר רבי ישראל בעל שם טוב: אדם אחד נסע בעגלה לדרך ארוכה טלטולי העגלה גרמו לו שיירדם בשעה שישן עלתה העגלה וטיפסה במעלה ההר כעבור זמן מה הקיץ משנתו.

אמור נא לי - פנה האיש אל העגלון - היכן אנו מצויים?
כעת - ענה העגלון - אנו מצויים בראש ההר הגבוה.

בראש ההר? - תמה האיש - והרי זה עתה נסענו במישור כנראה שאתה טועה! אמנם כאשר ראה האיש כי העגלה מתחילה לרדת במדרון הבין כי אכן עלתה העגלה אל ראש ההר.

כן הוא גם הנמשל - אמר הבעל שם טוב הקדוש - כאשר האדם לא שם לב אל שגרת החיים נדמה לו כי הוא עניו וצנוע אלא שמתוך חוסר תשומת ליבו עולה הוא ומטפס במעלות הגאווה אולם כאשר מתעורר האדם ובודק את מעשיו מגלה להפתעתו כי בסך הכול היה "בראש ההר"...

"והגיד לכהן לאמור כנגע נראה לי בבית"

רבי מרדכי מפניטשוב תלמידו של ה"חזוהי מלובלין" היה כל ימיו עני מרוד בכל פעם שנסע לרבו צוותה עליו אשתו שלא ישכח מלספר לרבי על מצבם הדחוק ולבקש ממנו כי יעתיב בעדם אולם רבי מרדכי משהיה מגיע אל הרבי ונכנס אל הקודש פנימה מיד היה שוקע כולו בשיחה בעניינים שבקדושה ושוכח לרבי על מצבו הקשה.

יום אחד כאשר נסע רבי מרדכי אל הרבי הצטרפה אשתו אליו כדי לדבר בעצמה עם הרבי. אחרי ששטחה בבכי את צרות ביתה שאל הרבי את רבי מרדכי: מפני מה לא סיפרת לי על מצבך כל הימים?

סבור הייתי - ענה רבי מרדכי - כי הרבי יודע על כך ברוח קודשו. בפרשת נגעים - אמר הרבי - אומרת לנו התורה: "אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת והובא אל הכהן" אין הוא צריך לומר דבר אלא רק לבוא אל הכהן. אולם בנגעי בתים נאמר: "והגיד לכהן לאמור כנגע נראה לי בבית" בדברים הנוגעים לנעשה בבית אין יוצאים ידי חובה במה שבאים אל הכהן אלא צריך להגיד בפירוש!

לרפוא"ש: הנה בת עישה תחי'

תשובות למדור ניתן לשלוח עד יום שלישי בשבוע
לפקס: 08-9941870
או למייל - 7665190@gmail.com

אור התורה
לע"נ גימין בן רחל

חידה - מתי יהודי חייב להניח תפילין בשבת כמה שנים?
חידה של שבוע שעבר - מי תיקן את חיוב עשיית עירוב בשבת?
פתרון - שלמה המלך. (שבת י"א ע"ב, עירובין כ"א ע"ב)

החודש אי"ה יוגרלו הפרטים כדלהלן:

תלושי קניה בחנויות ביגוד	תהילים מפואר עם פירוש ייחודי דף מול דף	מנחה וערבית עם פירוש מתוק מדבש (2 זוכים)
-----------------------------	---	---

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תחי'
ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת
"הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

מנין מצומצם שאחד נאלץ לצאת חמש דקות לאחר חזרת הש"ץ

שאלה: בבית כנסת אחד ישנו מנין מצומצם, שקיומו תלוי בכל אחד מן המתפללים. והנה אירע שאחד מן המתפללים נאלץ לצאת לפני סוף התפילה, וכשסיימו חזרת הש"ץ נותרו חמש דקות עד שיהיה נאלץ ללכת לדרכו, והיה המעשה ביום שני או חמישי, ונתעורר ספק האם להמשיך באמירת תחנון כרגיל ויימנעו מקריאת התורה שהרי לא יישאר להם מנין לקרוא בתורה, ורק יאמרו קדיש תתקבל בלא מנין, או שיקראו בתורה לאלתר ואח"כ ימשיכו באמירת תחנון, או שמא יוכלו לקרוא בתורה גם לאחר יציאתו מבית הכנסת מכיון שקריאת התורה היא חלק מן התפילה ודומיא דאמירת קדיש תתקבל המותרת.

תשובה: הנה הצד השלישי שכתבנו שיכולים לקרוא בתורה בלא מנין מפני שהיתה חזרת הש"ץ בעשרה, בודאי אינו נכון, וכמו שכתב הרמ"א באו"ח (סימן נה ס"ג): ואם יצאו לאחר שהתחיל בקול רם וקדושה, יכולים להשלים כל סדר קדושה ולומר הקדיש שלם שלאחריה דשייך לתפלה, שהרי אומר תתקבל צלותהו וכו', אבל אין קורין בתורה, דזהו ענין אחר, ע"כ. ומקורו בתרומת הדשן סימן טו.

ולענין ב' הצדדים הראשונים הורה הגאון רבי שמואל אליעזר שטרן שליט"א שיאמרו מיד תחנון בלבד בלא והוא רחום, לפי שתחנון אין לו תשלומין לאחר אמירת קדיש, ויקראו בתורה, ואח"כ יאמרו פסוקי והוא רחום כדי שלא יהיו בכלל פורץ גדר כמו שכתב השו"ע סימן קלד ס"א. ויאמרו קדיש תתקבל אפילו בלא מנין, מכיון שהיה מנין בעת חזרת הש"ץ. וכן הסכימו הגאונים רבי שמעון בעדני, רבי שמואל יעקב לנדא, רבי שמאי גרוס שליט"א. ואמר לי הגר"ש בעדני דאנו רואים שתחנון אינו מעכב את סדר התפילה, שכמה פעמים מבטלים אמירת תחנון בעבור ברית או חתן, ובודאי קריאת התורה דוחה אמירת תחנון.

מזמור לתודה הריענו ליהוה כל הארץ:
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברינה:
דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו (ולא)
ולו אנחנו עמו וצאן מרעייתו: באו שִׁעְרֵינו
בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שְׁמוֹ:
כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר
אֲמוֹנָתוֹ:

לרפוא"ש רחל בת קלודין שמחה בתושח"י

ירידה לצורך עלייה

"למרות שאנו לא מצויים בבתי הכנסת, לא בדיבור חברים ולא עם כל המשפחה, עלינו בכל אופן לעשות את המירב האפשרי בתקופה זו" ■ בזמן כה קשה לעם ישראל הבאנו בפניכם את דבריו של הרב אייל אונגר | כאיל תערוג...

אנו נמצאים כיום בתקופת משבר, שעה שאנו יושבים בבית בבידוד בעקבות השתוללות נגיף הקורונה. זוהי תקופה המתאפיינת בחולשת כוחותינו הנפשיים של האדם, ומשום כך מסוכנת במיוחד לנפילות רגשיות ורוחניות מהירות.

בימים אלו ניתן ללמוד משלמה המלך עצה טובה. שלמה שמלך על כל העולם ירד מכסאו בתהליך הדרגתי, עד שהושלך לגמרי מכסאו וממלכותו, וכך מופיע בגמרא (סנהדרין כ, ב) "בתחילה מלך שלמה על העליונים וכו', ולבסוף מלך על התחתונים וכו', מלך על כל העולם כולו ולבסוף לא מלך אלא על ישראל וכו', ולבסוף לא מלך אלא על ירושלים וכו', ולבסוף לא מלך אלא על מקלו".

מהי המשמעות 'מלך על מקלו'? מבאר ה'בן איש חי' ששלמה המלך היה הולך ברחוב, מרים את מקלו, ומקבץ סביבו את כל מי שביקש לשמוע ממנו דברי חכמה. זוהי ירידה עצומה, מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. שלמה המלך העצום, שמלך על העליונים והתחתונים, נאלץ לקבץ סביבו אנשים שיסכימו לשמוע את דברי חכמתו! ובכל זאת, מהנקודה העלובה הזו, הצליח שלמה המלך בסופו של דבר לחזור אל הפסגה, אל רום המעלה, ולשוב להיות מלך כביר!

כיצד עשה זאת? מה היה הסוד שלו? שלמה המלך הצליח לחזור למעמדו הראשון משום שגם כאשר לא היה לו אלא את מקלו, הוא לא הפסיק אפילו לרגע להיות מלך! מלך על מקלו - אבל מלך! הוא לא התייאש מלשוב למלכותו, הוא לא הרים ידיים. הוא האמין בכל המצבים שצפוי לו עתיד מזהיר, והצליח לצפות פני העתיד ולראות את הזוהר בהווה. התהליך אמנם היה ארוך וממושך, שלמה המלך עבר תלאות ונדודים, אבל בסופו של דבר חזר להיות מלך.

זו אם כן הדרך להתגבר על משברים ולהיחלץ מהם - לקחת נשימה עמוקה ולהתמקד במה שביכולתנו לעשות בתקופת ההווה. כך נוכל לצלוח את כל הקשיים ולעבור את המשבר בשלום.

וגם אנחנו, בתקופה של שינוי הרגלי חיים בגלל משבר הקורונה, צריכים ללמוד משלמה המלך דרך חיים. אמנם החיים לא מתנהלים כמו שהיינו רוצים, אך גם במצב הנתון עלינו לעשות את המירב, אם במצוות שבין אדם לחברו אם מצוות שבין אדם למקום, בצורה הטובה ביותר. למרות שאנו לא מצויים בבתי הכנסת, לא בדיבור חברים ולא עם כל המשפחה, עלינו בכל אופן לעשות את המירב האפשרי בתקופה זו - יציאת מצרים של תש"פ.

אנו נדרשים לצאת ממערכת החשיבה המקובעת שאומרת שאנו נפיק מעצמנו את המירב רק כאשר נהיה בשיא הכוחות שלנו, כשנהיה בבית המדרש, כשנשב עם כל בני המשפחה. לא! אנו נעשה את המירב והמיטב שלנו בזמן זה. בשעה שאנו סגורים בתוך הבתים, נצא מהמצרים ומהדעות המקובעות.

דווקא בזמן ההסגר נצא מהמצרים שבתוכנו ונוכה לגאולה.

אספדרה

סיפור עשית

חיה חיותפת עם פריה בלוי

תתרגש, אתה חמור!...

באה צרה על ישראל, הוא הזדמנות לבוא הגאולה!

ובכלל, הדור הזה כולו הוא הזדמנות. הדור שלנו, כידוע, הוא הדור האחרון. 5,780 שנה מתוך ה-6,000 שנה מקסימום, בהם העולם יכול להתקיים - כבר עברו!

טוב, זהו. עד כאן המילים המחייבות. המחפידות קצת...

עכשיו בואו נוריד את זה אלינו. מה בעצם הקב"ה רוצה ממני?

כדרכנו, נפתח בסיפור.

לפני כמה שנים הלכתי לתומי ברחובה של עיר חילונית, בדרך לשיחה במדרשה למתחזקות. בדרך, באחת הסמטאות, אני רואה קבוצת זקנים יושבת בבית-קפה. אני עובר על פניהם, ואז אחד מהם צועק לעברי:

- "חרדי?!"... יא-חמור!"

בום.

ספגתי הרבה כינויי גנאי לאורך השנים על היותי חרדי: 'פרזיט', 'משתמט', 'טפיל' ועוד פניני לשון כיוצא בזה, ולכולם כבר התרגלתי. אבל 'חמור'?

אני? חמור! הרי העולם כולו עומד על התורה והמצוות שלנו, שומרי התורה והמצוות.

תבל וכל יושבי בה קיימים רק בזכותנו ובשבילנו! אני חמור?

אבל אתם יודעים מה?

לאחר מחשבה, הגעתי למסקנה שזה נכון. אני, וכל מי שחרד לדבר ד', באמת חמור.

מה קרה?

פשוט נזכרתי בסבא-רבא שלי...

תימן, מתישהו בעבר הרחוק.

סבא-רבא שלי, מורי יצחק הלוי, היה סוחר במקצועו. יום יום היה יוצא מכפר-מגוריו לאחר תפילת ופת שחרית, רכוב על חמורו הכחוש, לעבר העיירות והכפרים שבסביבה, ומוכר לתושבים מאשר באמתחתו.

בערב היה חוזר לביתו באמתחת ריקה ובכיסים מלאים, סועד את ליבו ומשים פעמיו אל בית הכנסת, למנחה וערבית וכמה שעות מענגות של לימוד תורה מחייה. כך במשך שנים על גבי שנים, שבוע אחרי שבוע, יום אחרי יום.

יום-שישי אחד קרה המעשה. מורי יצחק שירך את רגליו במשעולי שבילים אין-סופיים מפותלים ומייגעים, בואכה עיירת מגוריו, לאחר יום עבודה נוסף. השמש הכתה בעוז ממעל, ומורי יצחק קינח את מצחו הנוטף פעם אחר פעם בניסיון נואש למגר את הזיעה.

ההמשך המרתק בעמ' הבא >>

בשעה שבו אנו נלחמים ונלחצים ומאידך, כאובים ונחושים בתוך האסון הגדול שלא תקף את עם ישראל מגזירות המן הרשע, בהחלט זו מסימה קשה לחלוטין ועליה אנו צריכים להשתלט.

בין השורות ולעת מצוא בקשנו מידידנו מגיד המשרים פה מפיך מרגליות הרה"ג רבי חיים זאיד שליט"א לתת את תחושות ליבו ואת מעוקת הזמן ברגעים האלו, והדברים לא אחרו מלבוא, והנה הם מוגשים ככתבם וכלשונם לפניכם.

והעיקר לא לפחד כלל!

שאלו פעם את אחד מגדולי-הדורות בזמן מלחמת העולם

השניה, האם הוא מפחד ממלחמה. "לא!" ענה הרב בביטחון, אך מיד המשיך:

"אני מפחד ממי שגזר שתהיה מלחמה..."

אז נכון. כולנו חכמים, כולנו נבונים, וכולנו יודעים את הכל על המגיפה. איך היא נוצרה, מהם התסמינים שלה, מה קצב ההתפשטות שלה, מה אמר פלוני ומה הוסיף אלמוני. אפילו את כל הספקולציות עליה כולנו יודעים, מספרים מנתחים ולועסים... אבל רגע. מה עם מי שגזר שתהיה מגיפה?

בואו נקרא יחד את פסק-ההלכה של הרמב"ם (תענית א):

"מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות, על כל צרה שתבוא על הצבור. ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן - וזה הוא שיגורם להסיר הצרה מעליהם.

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו: 'דבר זה מסנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית (-על דרך מקרה קרתה)', הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים - ותוסיף הצרה (-תתוסף על הצרה) צרות אחרות."

הרמב"ם מגלה לנו, שכל צרה שבאה על כלל-ישראל, היא בעצם בקשה שהקב"ה משגר אלינו, וזעק: 'חזירו בתשובה!'

אבל זה הרבה יותר מזה. המדרש-תנחומא אומר כך:

"אלא אמר הקדוש ברוך הוא, אף על פי שאני הולך (מבית-המקדש ומחריב אותו), יעשו תשובה - ואני חוזר. לכן כתבי: 'אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני, בצר להם ישחרנני'. ומתוך צרה הבאה עליהם יעשו תשובה - ואני חוזר."

הרי שהזמן הזה הוא הזדמנות. הזמן הזה בו

לפני כמה שנים הלכתי לתומי ברחובה של עיר חילונית, בדרך לשיחה במדרשה למתחזקות. באחת הסמטאות, אני רואה קבוצת זקנים יושבת בבית-קפה. אני עובר על פניהם, ואז אחד מהם צועק לעברי: - "חרדי?!"... יא-חמור!" בום.

אמרי קודש בראי התקופה

משמח הלבבות הרה"ג רבי מיכאל לסרי שליט"א
בסיפור משעשע ומסר רציני

והבדילנו מן הטועים

"לנו יש כרטיס למחלקה ראשונה, אנחנו לא רוצים אחרי העולם שרץ כי פשוט אין להם כרטיס, הם ברמה הזאת... אנחנו? אנחנו? אסור לנו להיות ברמה הזאת. אנו העם הנבחר. עם סגולה מכל העמים" + ושמחת בחיך גם בקורונה...

היה היה יהודי תמים שנכסים היו לו למעט. מרובל לרובל היה חוסך את כספו, אולי יעלה בהם איזה שימוש בקרוב. דאגתו הייתה פנויה, ושכלו היה שקט ונקי. אף מחשבה ואף הרהור רע לא עלה בו. תמים, עד הסוף.

לאחר ימים לא מעטים חסך ידידו חמישים רובל. לאחר מכן החליט-גמל בליבו שהגיע הזמן בו הוא יסע לראשונה בחייו ברכבת. פעם ראשונה שהוא יהיה באוויר בנסיעה חשמלית ולא על ידי סוס ועגלה... משמעותי מאוד וכדאי לבזבז את כל חסכוניות חייו בשביל הנאה של שלוש שעות. אבל כאמור מכירנו היה יהודי תמים, כפי שהודגש בתחילה.

והוא מתקשר לרכבת ורוצה לקנות כרטיס. הפקיד שדיבר איתו פירט לו שלושה אפשרויות בנסיעה. 1. מחלקה א'- 50 רובל עם כל עשירי הארץ ועם אוכל שתייה פנסיון מלא! 2. מחלקה ב'- עשרים רובל, עם כסאות בלבד ללא אוכל וללא שתייה. 3. מחלקה ג'- ציין בפניו הפקיד - שם לרוב נמצאים גנבים כי זה עולה רק 3 רובל. ידידנו חשב וחשב, והגיע למסקנה שמחלקה 3 זה המקום שלו, בדיוק 50 רובל - כל חסכוניותו! הוא קנה כרטיס ועמד כמו כולם בתחת הרכבת.

אחרי כמה רגעים הרכבת מגיע ורואה את כולם רצים אחריה. הוא ראה את כולם וגם הוא כך. עלה עם כולם למחלקה 3 של הגנבים, כולם שם בהמות, כבשים פרות תרנגולות. והתמים שלנו ראה שכולם יצאו, גם הוא יוצא. הוא עמד כל הנסיעה שפרה נפלה עליו פעמיים ותרנגולת מגרדת לו את הקרחת, ועוד איזה חתול שמדגדג לו את האיגזמה שברגל...

לפתע קם הגנב הראשי וצעק: "חבר'ה הכרטיסן הגיע- להתחבאות". תוך רגע קטן כולם התחבאו, וידידנו גם כן התחבא, ולא מצא היכן רק מתחת לספא של הנסיעה, והוא שמן בצורה לא נורמטיבית התקפל בפנים ונגעל בתוך הספא ללא אפשרות להזיז אצבע. אבל... הרגל... הרגל... נתקעה לו בחוץ.

הכרטיסן נכנס ורואה רק בהמות, אין נפש חיה. הוא קורא קריאה בקול גדול, אבל אין משיב. לפתע הוא רואה את הרגל של מיודענו. נתן לו וואחד בעיטה והרים אותו עם הספא ביחד...

"גנב מה אתה עושה פה?" הלה לא הסס והוציא לו את הכרטיס למחלקה ראשונה. הכרטיסן נדם לרגע. איך יתכן שאתה נמצא במחלקה כה עלובה. ענה לו מיודענו התמים, שהוא ראה את כולם רצים ולכן גם הוא רץ. על אף שהיה לו כרטיס למחלקה ראשונה.

קוראים יקרים, וכאן מגיע מוסר השכל שלנו, העם הנבחר עם ישראל. אסור לנו ללכת בעיניים עצומות אחר אומות העולם. הם מפחדים מהקורונה- אסור לנו לפחד, הם משעירים השערות- לנו אסור לעשות זאת!! הם מספרים על המתים ההולכים והגדלים מיום ליום וכל היום מחפשים תחזיות למחר- אנחנו אסור לנו לנהוג כך!!

לנו יש כרטיס למחלקה ראשונה, אנחנו לא רצים אחרי העולם שרץ כי פשוט אין להם כרטיס, הם ברמה הזאת... אנחנו? אנחנו? אסור לנו להיות ברמה הזאת. אנו העם הנבחר. עם סגולה מכל העמים.

יה"ר שנשמע ונתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות אמן. ואמן.

אם ברה

סיפור לשבת

באפשרותכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ! אם אירע אתכם או מכירים סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני 1133/4 נתיבות ולציון עבור 'אור השבת' או בפקס: 08-9941870

קיוונו ומוותו של רשעים

תתרגש, אתה חמור!

על גבינו - גב שנשאר כפוף אל הגמרא לשיעורי-תורה למרות כל הקשיים; על גבינו - גב שהפנה-עורף בעקשנות לניסיונות העצומים שדחקו בו; על גבינו - גב שעמד בגבורה במקלות של תאוה שהלקו בו; על גבינו שלנו, באיבוא! כן. הקב"ה מבקש מאיתנו באמצעות

הקורונה, לחזור בתשובה. נכון, זה קצת מפחיד. אבל זה גם מרגש: הקב"ה מאמין בנו! הוא מאמין שאנחנו יכולים להביא את הגאולה השלימה! הוא מאמין שאם רק נתקרב אליו עוד טיפה, אם רק נתאמץ קצת יותר לעשות את רצונו - נוכל להיות החמור של המשיח, נוכל להביא אותו סוף-סוף! דורות על גבי דורות של תנאים, אמוראים, ראשונים, אחרונים, גדולי-הדורות כולם... התאמצו והתיגעו להביא את המשיח - ולא הצליחו. ואנחנו, אנחנו יכולים! אנחנו נביא אותו, ולא משנה כמה אנחנו קטנים.

הקב"ה לא רוצה שנקרא כל יום פיתום-הקטורת עם כוונות האר"י והרש"ש. אפילו שזה חשוב. הקב"ה לא רוצה שנצום שלושה ימים ושלושה לילות ונייחד ייחודים נשגבים. אפילו שגם זה חשוב מאוד. הקב"ה רוצה שנעשה את הדברים הקטנים-קטנים שאנחנו יכולים לעשות! הוא רוצה שנתאפק קצת יותר כשהילדים צועקים ומשתוללים בבית. כן. גם להם קשה בבידוד הזה. זה גם הזמן לחזק את הקשר שלנו איתם. להכיר אותם, לאהוב אותם. הוא רוצה שנשתדל קצת יותר לשמור על שלום-בית נעים ושלוו, גם בימים לחוצים וטרופים אלה. הוא רוצה שנקפיד קצת יותר על תפילות בכוונה. בכוונה פשוטה, מכל הלב. שנקפיד קצת יותר על לימוד-תורה, אולי גם קצת לימוד עם הילדים, בשמחה וברוגע. הדברים הקטנים האלה - אוי, כמה שהם גדולים!

הם הרי יכולים להביא את המשיח! התקופה הזו קצת מלחיצה, המגיפה הזו קצת מפחידה... אבל מי שיש עיניים בראשו, יודע: יותר מהכל, הימים הללו מרגשים.

מהקב"ה מאמין בנו, מאמין שאנחנו יכולים להביא את המשיח, את הגאולה, את בית-המקדש... עכשיו! בואו נאמין גם אנחנו בעצמינו! - - -

>> ההמשך המרתק מעמ' קודם לאט לאט, כמעט כמו איטיותו המרגיזה של החמור, הלכה השמש ונטתה לשקוע. החום אמנם כבר פחת, אבל הזיעה שנטפה ממצחו של מורי יצחק רק התגברה, מוסיפה לנזול פלגים-פלגים: הרי עוד מעט שבת! עוד מעט שבת, הדרך עוד רבה, והחמור פוסע לו בקצב איטי להחריד.

כך נקפו להם הדקות, וכאילו להכעים, החמור ממשיך בקצב שלו. המכות הנמרצות בגבו לא הועילו הרבה. והרי עוד מעט, עוד מעט שבת...

ובדיוק בנקודה הזאת הגיע לשימוש המוח-היהודי. עם פרוס השבת את כנפיה על הכפר השלו, כשמכל עבר התכנסו הכל אל בית הכנסת, פוסעים מעדנות בבגדי שבת הדורים, כשפאותיהם מתבדרות ברוח הערב הקלילה; נשמע לפתע ממבואות-הכפר קול ריצה חפוזה, בלולה בנעירות חמור בלתי מרוצות בעליל... אלה שהעיפו מבט לאחור, אל השביל המוביל אל הכפר, פערו פה בהפתעה, נעצרים בתדהמה על מקומם, אבל עד מהרה פרצו בצחוק גדול.

מורי יצחק נצפה רץ כאחוז-אמוק אל הכפר, מלוכלך ומיוזע, וחמור... בידיו!

מורי יצחק מיודענו הקדים את שקיעת החמה בדקות בודדות.

קוראים יקרים, מה המוסר-השכל?

שלפעמים, כשהמטרה חשובה כל כך, ראוי אפילו לסחוב את החמור על הידיים בשבילה! ובכן, שם בבית-קפה, אל מול אותם זקנים עמי ארצות סופרי-אוטובוסים, הבנת:

אני, החרד לדבר ד', אני חמור. חמור בהחלט. "יששכר חמור גרם" (בראשית מט יד-טו), "סובל עול תורה כחמור חזק שמטעינין אותו משא כבד" (רש"י). "יִצְחָק מְנַחֵם כִּי טוֹב יָתָּהּ הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה", ובכל זאת - "יֵטֵן שְׂכָמוֹ לִסְבֹּל" עול תורה! אני חמור ש'סובל עול תורה' בשמחה, ומשתדל לקיים את רצון ד' כל הזמן ובכל הכוח. אני חמור, וראוי לי לסחוב את עצמי בגאווה גדולה.

שאתבייש? שאתבייש! והלא בעבודת ד' שלי אני סוחר ומביא את הגאולה-השלימה...

הרי אני - - - אני החמור של המשיח! אנו שומרי התורה והמצוות, אנו, הדבקים בד' אלוקינו ומאמינים בו בכל לב ונפש למרות הכל - אנו נביא את המשיח.

ניתן לשלוח אלינו תגובות הארות הערות חומרים וסיפורים למייל:
or7148454@gmail.com

מדור תמיהות וקושיות אשכול יוסף

הנאמן רבי יוסף די סימן טוב שליט"א

היזק סיפורים אמתיים

מסופר שפעם נכנס אל רבי יחזקאל לוינשטיין תלמיד חכם אחד והגיש לפניו תוכנית שהגה שלפי דעתו תוכל לבצר את חומות הדת ולחזק את התורה בארץ. הרגיש רבי יחזקאל כי בביצוע התוכנית עלול מאן דהוא להיפגע. קם על רגליו והכריז בהתרגשות, כך מקובלני מרבתי, בניין בית המקדש יבוטל אם בנייתו עלולה לפגוע באיזה אדם מישאאל, שמע התלמיד חכם ההוא ובאמת גנז את תוכניתו.

באחד הימים הגיע אדם אחד לרבינו יעקב קניבסקי זצ"ל עם פתקה, וכתב את שמו עליה וביקש ברכה. כשראה הרב את שמו, שאל אותו: האם יש לך אח בשיכון ויזניץ בבני ברק, ששמו פלוני? והשיב לו: כן. הרב לא הכיר את האיש ולא את אחיו מימיו, וציווה שיאמר לאחיו שיבוא אליו. כשבא האח, שאלו הרב: כשהיית בחור, האם למדת בבית מדרש פלוני בכל ערב שבת? אמר האח: כן. שאל הרב: זכור אתה את השמש הזקן שהיה מנקה את בית המדרש? כן, אמר האח. שוב שאל הרב: האם אתה זוכר שהיה מפריע לך ללמוד בשעה שהיה מנקה את בית המדרש, והיה מזיז אותך מכאן לכאן? אמר לו: כן. אמר לו הרב: הנה הלילה בא אלי אתו שמש, ואמר לי שאין לו מנוחה בעולם העליון בגלל שביטל תורה, ואמר לי את שימך. ולכן מבקש אני ממך שתלך מיד על קברו ותמחול לו על כל הביטול תורה שגנר לך! באותה שעה אמר הרב: הרי אפילו שהשמש עשה מלאכתו, והיה צריך לנקות את בית המדרש, עם כל זה כיון שיצא על ידי זה ביטול תורה, לא היה לו מנוחה למעלה.

מסופר על הרמב"ן זיע"א שתלמידו חלה ונטה למות, בא הרב לבקרו וראה שקיצו קרב. פנה לחולה ואמר הא לך קמיע ובזכותו יפתחו לך כל ההיכלות שברקיע עד שתגיע לעולם העליון. אולם בקשה אחת לי אליך: אתן לך בכתב כמה שאלות עצומות בנוגע לכלל ישראל, ואבקשך למסור שם את המכתב ותבוא אליי בחלום ותמסור לי התשובות שישבו לך. התלמיד נפטר לבית עולמו ולאחר זמן מה הופיע לרבו הרמב"ן ואמר לו: ידע רבינו, שבכל מקום שבאתי והראתי את הקמיע שלך, פתחו לי כל השערים וההיכלות. ונתנו לי רשות לעלות מעלה מעלה. אולם כשרציתי לשאול את הקושיות שהכנת לי התברר שכל הקושיות אינן קיימות בעולם האמת. כי שם הוא עלמא דקשוט והכל באמת בצדק ובמשפט.

הצדיק הירושלמי רבי זליג ברוורמן, למד בחברותא עם יהודי שהתקשה בראייתו, ופעם אחת התלונן בפניו היהודי, כי אשתו מציקה לו מאוד, כי בגלל ההגבלה בראייתו הוא אינו מסוגל לעזור לה בעבודות הבית והיא מעליבה אותו וקוראת לו בטלן וכיו"ב. ביקש היהודי מר' זליג, אולי יוכל לעזור בהשכנת שלום בביתו. עברו כמה ימים והיהודי נראה יותר שמח ומעודד, והוא אומר לר' זליג: כנראה שהתפללתם טוב עבורי, כי שלום הבית התחיל להשתפר, והיא כבר לא מלאה טרונות נגדי. עבר עוד זמן מה, והכל הסתדר על הצד הטוב ביותר. ולא ידע היהודי כמה טוב התפלל עבורו אותו צדיק. מסתבר כי רבי זליג בירר ומצא שבזמן שהבעל יוצא לתפילה, יוצאת האשה לשוק כדי לערוך את קניותיה, ובדיק באותה שעה נכנס ר' זליג לביתם, מנקה את הריצפה ושוטף את הכלים, וכאשר חזרה האשה הביתה ומצאה הכל נקי ומסודר, בטוחה היתה שבעלה תיקן את עצמו, וממילא הכל היה טוב ויפה!... אם הרב כדי לעשות שלום בית היה מוכן לבא לעזור קל וחומר בעל לאשתו.

מכתב אור השבת

בזמן בו עם ישראל מנסה להיבדל מן המצב והמנהגים של עמם, זה בהחלט הדין להתחבר באמת לחיות האמתית של מנהגת הקדושה, לא מהווה שחברתם. מוודית אחרת של השגחה פרטית, של אמונה אחרת ואחרת בצל הקדושה

גיליון 'חזקו' יוצא לאור מידי כמה ימים עם מיטב הרבנים והדרשנים: הרב חיים זאדי, הרב ברוך רוזנבלום, הרב מיכאל לסרי, הרב ישראל רייזמאן, הרב אלימלך בידרמן, הסופר חיים ולדר. ועוד. בנוסף: מאמרי הגות מוסר והשקפה מכל גדולי ישראל מכל החוגים ומכל העדות. וגם: סיפורי ההשגחה מאחורי המגפה < כל ההוראות הרוחניות בגיליון חזקו נדיר אחד! >

ניתן להרשם לרשימת התפוצה של גיליון 'חזקו' במייל

alon7148454@gmail.com

מס' הטלפון של קו 'אור השבת' מיטב הרבנים על גניף הקדושה: (באם הקו לא עולה, ניתן לעשות אפשרות אחרת: 079-590-47-30)

הודעה חשובה למאזיני קו 'אור השבת':

למי שהמספר של קו 'אור השבת' חסום לו בטלפון, ניתן להתחבר אליו באופן פשוט, ובשלב קלים. א. הנהגת מתבקשים להתקשר למס' טלפון - 0773137770. ב. מקישים שלוחה 8. ג. אח"כ מקישים שלוחה 2, ומקבלים לטלפון שלכם מספר 'ניתובי'. ד. לאחר שקבלתם את מספר ה'ניתובי' עליכם להקיש את מס' הטלפון של קו 'אור השבת' 079-590-47-30. ה. ודגה נכנסתם לקו העולמי 'אור השבת'

"וביום השמיני ימול בשער עורלתו" (י"ב, ג') מה ראו חז"ל לקבוע בקשה על רפואה בברכה שמינית? אמר רבי אחא מותר שנתנה מילה בשמינית שצריכה רפואה, לפיכך קבועה בשמינית, [מסכת מגילה יז]. יש בברכת רפאנו כ"ז תיבות כנגד כ"ז פסוקים שבפרשת מילה, וכנגד כ"ז תיבות שבפסוק ויאמר "אם שמוע תשמע עד כי אני ה' רופאך" [טור או"ח סי' קט"ז]. למה נתקנה ברכת רפאנו דווקא על המילה, והלא בעזה"ר יש הרבה מחלות והולאים הצריכים רפואה?

לעת"ל רק חולי המילה ישאר בעולם
ראש ישיבת קול תורה הגאון המפורסם מוה"ר שלמה זלמן אויערבך זצ"ל בספרו מזמור לתורה (עמ' ק"ח) מוסיף שהרי לעתיד לבא כבר לא יחטאו ישראל כלל, וממילא לא יחלוא בשום חולי או מחלה, שהרי המחלות באות על האדם כגמול וקנס על חטאיו, ועל כן תישאר רק מילה שבה עדיין יהיה צורך ברפואה, ולכן קבעו חז"ל את ברכת רפאנו כברכה השמינית על שם העתיד לבוא במהרה בימינו.

המילה היא המצוה היחידה שכרוך בה חולי וסכנה

הנה בפשטות י"ל דכיון שמילה היא המצוה היחידה שציוותה התורה לעשותה הגם שיש בה חשש סכנה וחולי, נמצא דוהו החולי המוכרח לבוא, ופעמים שח"ו גם מתים על ידי המילה, כדאיתא בגיטין (נז): שעל זה אמר דוד המלך ע"ה "כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה", לבד שלושת עבירות שאז יש חיוב למסור נפשו. ומצינו שבגמרא (סוכה לב.) שחקרו גבי לולב, אולי צריך הוא להיות מעץ כופרא, היינו עץ שלא נתעבה ועשוי כקוצים, ומתרתת הגמ' "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום" ומכיון שעצים אלו עשויין כקוצים, ויוצאין בהן עוקצין הרבה ומסרטין את הידיים, לא יתכן שנתכוונה תורה לומר שייקח הלולב מעץ זה, ועל כן כיון דמילה יש בה חולי וסכנה לכן קבעו חז"ל ברכת רפאנו על המילה, שבברכה זו יבוטל החולי והסכנה.

שאר מחלות והולאים מתרפאים על ידי התשובה

בספר שפתי חיים (ביאורי שמונ"ע, ברכת רפאנו) מוסיף שכל חולי או מחלה, הרי זה מחמת חטאו של החולה, כמו שאמרו חז"ל (שבת נה.) אין ייסורין בלא עוון, נמצא ששורש הרפואה לכל המחלות נעוצה במצות התשובה, שעל ידי שהאדם שב בתשובה ממילא יסורו ממנו כל החולאים, ומפורסמים בדברי הרמב"ן (כ"ו, י"א) שכתב: "וכן היו הצדיקים עושים בזמן הגבואה, גם כי יקרם עוון שיחלו, לא ידרשו ברופאים אלא רק בגביאים, ומה חלק לרופאים בבית עושי רצון השם". ועל כן חז"ל לא רצו לתקן את עיקר ברכת רפאנו על מחלות שבאים לאדם כעונש על חטאיו, אלא רק על ייסורים הבאים לאדם באופן הרצוי, והיינו על ידי מצות המילה.